

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

к.е.н., доц. Школа В. Ю., студент гр. Ф-91Гиренко І. С.

Темпи розвитку національної економіки в сучасних умовах визначаються інноваційною активністю. Інтеграція у світовий економічний простір можлива лише на основі динамічного розвитку інноваційних процесів. Україна не може стати у ряд європейських держав без технологічного оновлення виробництва і без освоєння інноваційних важелів конкурентоспроможності економіки.

Головними і найбільш гострими проблемами в Україні є підвищення ефективності використання наукових розробок і впровадження результатів фундаментальних і прикладних досліджень у виробництво [1]. Сьогодні рівень інноваційної активності в нашій країні залишається недостатнім. Основними причинами цього є: ризик втрати ринків збуту через торговельні обмеження, який є більшим, ніж через технологічну відсталість виробництва й гіршу якість продукції; перевищення періоду окупності інновацій порівняно з прогнозним періодом розвитку більшості українських підприємств; постійні зміни в органах влади, що заважає здійсненню послідовної інноваційної політики в країні; недосконалість інституту інтелектуальної власності; обмеженість доступу до кредитних ресурсів; несприятливий інвестиційний клімат. В Україні практично відсутні ринкові механізми формування інноваційної інфраструктури, а також немає чіткої державної стратегії формування ринково орієнтованої національної інноваційної системи.

У світі існує багато різних моделей інноваційного розвитку країни. Але річ навіть не у виборі моделі, а у її відсутності в Україні як такої [2]. Це означає, що на вітчизняних ринках господарюють іноземні компанії, які вкладають гроші у власний розвиток, розвиток науки, техніки своєї країни, створюють додаткові робочі місця. Україна при цьому є своєрідним ринком збуту для їхньої інноваційної продукції та технології.

Отже, інноваційний шлях розвитку національної економіки можливий лише за умови активної інноваційної діяльності, впровадження новітніх розробок, постійному нарощуванні наукового потенціалу. Це повинно забезпечуватись прогресивною і стабільною державною інноваційною політикою, в основі якої буде перспективна, науково обґрунтована програма дій, співвимірна за фінансовим забезпеченням з провідними країнами.

1. Каракай Ю. Роль государства в стимулировании инновационной деятельности // Экономика Украины. – 2007. – №3. – с. 14-21.
2. Глушенко С. Инновационный тупик Интернет [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://4vlada.net/politika-i-biznes/innovatsionnyi-tupik>